

Research in times of COVID-19

Recerca en temps de la COVID-19

Yuyu Liu

The University of Glasgow

Aarhus University

Universitat Autònoma de Barcelona

Abstract

Cristina Aliagas, Júlia Llompart, Mariona Pascual, Naymé Salas and Claudia Vallejo are Early Career Researchers in the Department of Language and Literature Education and Social Science Education at the Universitat Autònoma de Barcelona. In this interview they were asked to reflect on their experiences as researchers in times of the COVID-19 pandemic.

Keywords: Early Career Researchers; COVID-19; Research plan; Adaptations

Resum

Cristina Aliagas, Júlia Llompart, Mariona Pascual, Naymé Salas i Claudia Vallejo són investigadores en etapes inicials o de consolidació de la seva carrera acadèmica del Departament de Didàctica de la Llengua, la Literatura i de les Ciències Socials de la Universitat Autònoma de Barcelona. En aquesta entrevista se'ls va demanar que reflexionessin sobre les seves experiències com a investigadores en temps de la pandèmia de la COVID-19.

Paraules clau: Investigadores en etapes inicials o de consolidació; COVID-19; Pla de recerca; Adaptacions

CRISTINA ALIAGAS

ENTREVISTADORA: Quina recerca feies en el moment que va començar la pandèmia de la COVID-19?

ALIAGAS: Just quan va començar la pandèmia al març de 2020 estava recollint dades en un institut de secundària, en el marc del projecte Poesia Dibuxada, una col·laboració amb la Teresa Ferriz, directora del projecte Lletra de la UOC i la professora de llengua i literatura catalanes Mariona Albareda, de l'INS Can Peixauet, a Santa Coloma de Gramenet. Un estudiant del Màster de secundària de la UAB, l'Adrià Oltra, va centrar el seu treball de Màster en aquest projecte d'innovació educativa en l'àrea de l'educació literària. Feia més d'un any que havíem dissenyat el treball de camp, dirigit a explorar la creació poètica en relació amb la creació artística i l'audiovisualitat. En aquest projecte estudiants de secundària il·lustraven, declamaven i musicaven un poema de la literatura catalana i n'enregistren el procés per després editar la videopoesia del poema. Partien d'aquests models fets per professionals: <https://lletra.uoc.edu/ca/tema/poesia-dibuxada> Ens vam proposar estudiar tot el procés per examinar de quina manera l'art digital pot reforçar la interpretació de textos poètics a l'aula de secundària.

ENTREVISTADORA: Com ha afectat la pandèmia de la COVID-19 el teu pla de recerca?

ALIAGAS: Va ser frustrant: vam enregistrar 2 de les 4 sessions previstes. Els alumnes participants treballaven en grups de 4 i va ser justament aquesta necessitat de seguir col·laborant la que ens va portar a anar posposant la possibilitat de tornar-los a convocar presencialment fins que, com sabeu, va ser impossible. Ens hem quedat amb les dades d'aula recollides (4 hores en total), que ja són molt riques i inclouen enregistraments dels alumnes analitzant les poesies que havien triat, negociant la il·lustració per al poema i planificant el seu storyboard. Però no tenim les videopoesies brutals i fantàstiques que haurien creat.

Certament podíem haver reaccionat i facilitar la col·laboració dels grups a través d'eines virtuals però aquí entren raons informàtiques i tècniques, i raons personals: tant la professora d'institut com la investigadora que liderava el procés (Cristina Aliagas) ens vam veure desbordades amb la docència online i la situació personal (nens petits) i la recerca va quedar en un darrer pla (vaja, que la vam abandonar temporalment!). La bona cosa és que l'energia de la Teresa Ferriz ha permès extreure el suc de tota la informació que vam recollir i ara estem creant una web per compartir a la xarxa els materials docents i d'aprenentatge d'aquest

projecte d'innovació educativa, per a què altres professors i alumnes s'animin a crear noves poesies dibuixades a les seves aules. En qualsevol cas podem afirmar que il·lustrar i musicar una poesia és una manera creativa i potent per a què els joves, aprofitant el potencial de l'expressió artística i el llenguatge audiovisual, redescobreixin la poesia a l'aula, un gènere que els impressiona massa i que sovint senten allunyat.

ENTREVISTADORA: Tens algun consell per a altres investigadors/es?

ALIAGAS: Quan dissenyis un treball de camp en el context d'una aula amb professors i alumnes concrets pensa un Pla B digital per si ens tornem a trobar en una situació de confinament extrem o per si passa alguna cosa inesperada que impedeix el desenvolupament del treball de camp.

JÚLIA LLOMPART

INTERVIEWER: What research were you doing at the time the COVID-19 pandemic began?

LLOMPART: I have been working as a postdoctoral researcher for the LISTiac project (<http://listiac.org/>) since May 2019. LISTiac is a European-level action-research project (coordinated by Åbo Akademi University in Vaasa, Finland) which aims at promoting an educational change on several levels –teacher education programs, schools, policies–, through developing and experimenting a reflection tool created to transform student teachers, in-service teachers and teacher educators into more linguistically sensitive agents in their beliefs, attitudes and actions in all classrooms.

During the second semester of the 2019-2020 academic year, a key phase of the project was planned, called the Implementation Phase, which included the field trials in our Faculty of Education. Therefore, from January to June 2020 several actions were supposed to be taken in collaboration with other teacher educators, student teachers and in-service teachers in a school situated near our university. These actions included: sending out a survey, implementing the LISTiac Reflection Tool –student reflections, staff reflections, observation protocols and interviews–, documenting all the process in a Logbook and creating a local data corpus.

INTERVIEWER: How has the COVID-19 pandemic affected your research plan?

LLOMPART: When the pandemic and the lockdown started in Spain, part of the planned field work had already been done. Thus, I had had meetings with other teacher educators about Linguistically Sensitive Teaching and about planning some sessions in their classrooms, I had sent out the survey to student teachers and in-service teachers, I had done a training session (together with another member of the project) in the collaborating school with in-service teachers and I had carried out some student reflection sessions in different subjects, including with Claudia Vallejo. In general terms, I would say that half of the fieldwork had been done by mid-March. Nevertheless, the field work included more actions and so a re-planning of those had to be considered. In dialogue and collaboration with both the LISTiac research team (four members from other institutions and myself) and the other teacher educators who had participated in the project so far, the activities still needed were planned in order to transform them into ‘virtual’ ones.

The main changes that had to be done were: transforming the reflection sessions in the teacher education program into virtual ones, which implied modifying the materials that were to be used as well as the time used for those activities; doing the interviews with teacher educators and student teachers online; and, unfortunately, cancelling the planned activities in the school with in-service teachers. These modifications had several effects on the fieldwork and thus on the collected data. Firstly, the discussions carried out through virtual platforms with the student teachers were not as rich as those previously done face to face. In the previous session there had been more participation and, in the virtual ones, just a few students participated in the discussions. Secondly, some of the student teachers’ initial reflections had to be done directly in a virtual platform; we had to ask them to meet online in groups of 5 or 6, carry out the discussion and record themselves. This procedure was much more complicated. Thirdly, we could not collect some of the data that we had planned to get, such as observations done by the student teachers in the schools or school placements in the participating school. On the other hand, the new situation did not have much effect on the interviews, since they were a one-on-one activity which could be perfectly done online, and on the Logbook writing (although it profoundly affected its content).

As we can observe, the arrival of the COVID pandemic, in a way, affected the research plan and the outcomes of the field work, but we were also able adapt to the new situation and continue the data collection and, thus, the project.

INTERVIEWER: What advice do you have for others?

LLOMPART: Since the future regarding the COVID situation is uncertain, my main advice for present and future research is to plan for different possible scenarios and to be very flexible. On the one hand, I suggest being flexible with ways of collecting data and materials. We had to try to change everything in the middle of the project but it is much better if the possibility of working virtually is planned in advance –at least for the near future. It is true that virtually some activities come out differently, but planning them with the virtual possibility might imply being able to continue the project. On the other hand, flexibility is also needed regarding the participants in the project. Many people feel overwhelmed with the new situation and they might be overloaded with work. So, it is crucial to be patient and adapt to their timing and possibilities. Finally, it is also important to plan regarding the ethical considerations; I suggest that there is also a need for planning how to get informed consent from the participants and to clearly specify the procedure that will be followed, either in face-to-face situations or in virtual ones, in order to make sure to get permission that is accepted by an Ethical Committee.

All in all, research must go on and it might be in ways that we did not imagine before March 2020 and we need to be as ready as possible.

MARIONA PASCUAL

ENTREVISTADORA: Quina recerca feies en el moment que va començar la pandèmia de la COVID-19?

PASCUAL: A l'inici de la pandèmia jo estava acabant la meua tesi doctoral, *Children at-risk of writing difficulties*. Em quedava acabar de perfilar el dos darrers capítols de la tesi; un estudi sobre el procés d'escriptura de nens i nenes amb dificultats i un últim capítol de discussió general, posant en relació els tres estudis de la tesi i les seves implicacions per als models del desenvolupament de l'escriptura, per a la detecció de dificultats amb l'escriptura i sobretot les implicacions educatives d'aquesta troballa.

ENTREVISTADORA: Com ha afectat la pandèmia de la COVID-19 el teu pla de recerca?

PASCUAL: La pandèmia no m'ha afectat a nivell d'investigació, ja que afortunadament a casa no ens hem vist afectats severament per la crisi sanitària ni econòmica. El confinament, en el meu cas, m'ha permès trobar un millor equilibri entre la feina i la vida personal. He pogut assolir els meus objectius tant a llarg com a curt termini, ja que ja havia recollit totes les dades i em va trobar en un moment

on el que necessitava era tranquil·litat i perseverança per fer les anàlisis estadístiques finals, redactar els resultats, elaborar la discussió i acabar de maquetar i perfilar la tesi doctoral. Poder dur a terme tot el meu pla de recerca en el meu espai familiar i poder conciliar la vida personal amb la professional ha estat un privilegi. Tinc la sort de tenir un entorn comprensiu amb els meus temps de feina i la meua dedicació a la investigació, i això m'ha permès poder treballar des de casa amb plenitud i equilibri.

ENTREVISTADORA: Tens algun consell per a altres investigadors/es?

PASCUAL: Cada investigació i situació personal és un món, i per tant no sempre les recomanacions són extensibles, però la meua recomanació és, sobretot, fer partícip als teus de la feina que estàs fent i de l'impacte que aquesta pot tenir, perquè entenguin que el temps que hi dediques és important. A més, també ha estat important per mi establir un bon cronograma, marcar un horari de dedicació a la docència i a la investigació, amb uns límits ben marcats entre una i altra. Aquest horari no només ha de trobar l'equilibri laboral, sinó també considerar moments de desconexió i de dedicació personal. Sortir a fer un passeig o a fer esport, en la mesura del possible, ajuda molt a no tenir visió de túnel i a garantir un temps ja sigui d'introspecció, de dedicació a les aficions o de connexió amb la família. També recomanaria un pla de treball sòlid, una programació per no anar fent sobre la marxa o haver d'improvisar: tenir sempre més d'una recerca entre mans és útil per poder avançar sempre per una línia o l'altra, ja que així si alguna recerca s'estanca, així s'evita la frustració i es poden dedicar esforços a una altra investigació.

NAYMÉ SALAS

ENTREVISTADORA: Quina recerca feies en el moment que va començar la pandèmia de la COVID-19?

SALAS: Em trobava escrivint dos articles de recerca, que estaven ja molt avançats (anàlisis fetes, redacció ja començada).

ENTREVISTADORA: Com ha afectat la pandèmia de la COVID-19 el teu pla de recerca?

SALAS: Per sort, no gaire. El projecte que ens acaben de finançar per tres anys requereix reanalitzar una gran quantitat de dades recollides en projectes anteriors; per tant, es pot teletreballar sense dificultat.

ENTREVISTADORA: Tens algun consell per a altres investigadors/es?

SALAS: Penso que el que més hauria afectat la meva recerca, si la pandèmia s'hagués donat en un altre moment (per exemple, fa un parell d'anys), hauria estat la recollida i, segurament, també la codificació i buidatge de dades. Aquestes són tasques que no es poden 'portar' a casa (en el cas del buidatge, amb algunes dades és possible; amb d'altres és més complex). Em sembla que si fos possible reanalitzar dades no explotades (o explotades d'altres maneres), com ha estat el meu cas, s'hauria d'aprofitar l'oportunitat. Altrament, pot ser un bon moment per abordar revisions sistemàtiques o meta-anàlisis que siguin interessants dins del camp de cadascú, que són feines molt costoses, en termes de la inversió de temps, però totalment compatibles amb el confinament i molt necessàries en educació, en general, i en didàctica de la llengua, en particular.

CLAUDIA VALLEJO

INTERVIEWER: What research were you doing at the time the COVID-19 pandemic began?

VALLEJO: I was not doing much hands-on research actually (for example, fieldwork), but was focused on writing. The only research activity I was planning to carry was with the AFEX program at Casa Asia, doing some seminars for the facilitators and visiting the sites to do ethnographic observation and registers. Apart from that, I did help to gather data for the LISTiac project during my classes, together with Júlia Llompart.

INTERVIEWER: How has the COVID-19 pandemic affected your research plan?

VALLEJO: As I have said, it hasn't been affected much as nothing was going on yet on a regular basis, but it did postpone our plans to start doing ethnographic research on-site.

Regarding LISTiac, we had to adapt the activities to the online sessions. We did it collaboratively with Júlia Llompart, exchanging ideas on how to best deal with the new format. We still used the same resources and tried to keep it all as similar as possible to the original face-to-face planning.

In terms of writing, it did affect the chances of meeting with colleagues and sharing our analysis for feedback, which is always helpful (although this can easily be transferred to online encounters).

I might say, though, that trying to balance teaching, researching, writing, and my children's need for online-school support and overall care has been

extremely difficult and clearly affected both my professional productivity and the quality of our family time. This, plus the fact that teaching online requires much more time and work, implied working an amazing number of out-of-schedule hours at nights and weekends.

INTERVIEWER: What advice do you have for others?

VALLEJO: Not much, actually, as I am still struggling to solve these issues in a healthier way for all parts involved. I would love to read the advice from other researchers and how they have coped with these new scenarios.

YUYU LIU

Yuyu Liu is currently undertaking the Erasmus Master Program in Children's Literature, Media and Culture with the fully-funded Erasmus Mundus Scholarship. Previously, she was a primary school teacher in Taiwan, specialising in the incorporation of children's literature and media. Her research interests include children's literature and media associated with learning.

yuyu.liu@e-campus.uab.cat
<https://orcid.org/0000-0003-0255-670X>

Liu, Y. (2020). Research in times of COVID-19. *Bellaterra Journal of Teaching & Learning Language & Literature*, 13(4), e990. <https://doi.org/10.5565/rev/jtl3.990>

<https://revistes.uab.cat/jtl3/>